

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 32/2024
17.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 721/24 од 03.12.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду Ш 28 Пр 13450/22 од 09.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр. 721/24 од 03.12.2024. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Новом Саду Ш 28 Пр 13450/22 од 09.09.2024. године, тако што Врховни суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду Ш 28 Пр 13450/22 од 09.09.2024. године окривљени АА оглашен је одговорним да је извршио прекршај из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 23.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, с тим да уколико у остављеном року не плати изречену новчану казну суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне на основу члана 315. Закона о прекршајима. На основу члана 338. став 1. тачка 55а Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеном је изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 4 месеца, коју ће по правноснажности пресуде извршити територијална надлежна организациона јединица

Министарства унутрашњих послова која води окривљеног као возача у евиденцији, а на основу члана 201. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. На основу члана 335. став 1. тачка 107. Закона о безбедности саобраћаја на путевима окривљеном је изречено 8 казних поена, који ће бити уписани у евиденцију возача, а коју ће евидентирати територијална надлежна организациона јединица Министарства унутрашњих послова која води окривљеног као возача у евиденцији, након правноснажности пресуде, а на основу члана 198. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На основу члана 141. став 1. Закона о прекршајима, одређено је да трошкови прекршајног поступка падају на терет окривљеног као лица које је одговорно за прекршај и на основу члана 170. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени је обавезан да сноси трошкове прекршајног поступка и исте уплати у буџет Републике Србије на начин означен изреком пресуде, у паушалном износу од 3.500,00 динара у истом року као и новчану казну.

Против правноснажне пресуде јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ бр. 721/24 од 03.12.2024. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и преиначи побијану пресуду у прекршајном поступку против окривљеног за прекршај из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима обустави на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд је, након што је о седници већа, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Врховног јавног тужиоца, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је предметни прекршајни поступак покренут од стране Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ПУ Нови Сад, СПИ Запад, захтевом за покретање прекршајног поступка број 4-282-02015/22 од 18.10.2022. године против окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, учињеног дана 10.10.2022. године у Новом Саду.

Прекршајни суд у Новом Саду, Одељење у Врбасу донео је пресуду III 28 Пр 13450/22 од 09.09.2024. године којом је окривљеног огласио кривим за наведени прекршај из члана 331. став 1. тачка 55. ЗОБС-а и осудио на новчану казну у износу од 23.000,00 динара.

Такође, из списка произилази да је окривљени током прекршајног поступка за свог браниоца ангажовао адвоката Александра Ковача који је у више наврата првостепеном суду подносио одређене поднеске, те је првостепени прекршајни суд пресуду доставио браниоцу окривљеног адвокату Александру Ковачу дана 16.09.2024.

године, а дана 27.09.2024. године првостепени прекршајни суд је примио поднесак новог браниоца окривљеног адвоката Предрага Јоксимовића, који је поднесак поднео суду препорученом пошљом дана 24.09.2024. године, што произилази из рецеписа РЕ...РС, којим поднеском бранилац наводи да доставља опозив пуномоћја окривљеног од 12.09.2024. године браниоцу Александру Ковачу и наведеним осталим адвокатима у пуномоћју из Адвокатске канцеларије адвоката Александра Ковача, па уз достављање свог пуномоћја, као новоангажовани бранилац тражи од првостепеног суда достављање пресуде, а по ком поднеску првостепени суд није поступио.

По налажењу Врховног суда основано јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву указује да је Прекршајни суд у Новом Саду, као првостепени, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 181. став 1. Закона о прекршајима. Ово стога јер је првостепени суд приликом поступка доставе првостепене пресуде, повредио право одбране окривљеног, на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног који је ангажован у оквиру жалбеног рока окривљеног, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке.

Одредбом члана 285. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости ако је повређен закон или други пропис о прекршају.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршено.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац, подносилац захтева, док је ставом 4. истог члана прописано да рок за жалбу тече од дана када је окривљеном достављен препис пресуде, а ако окривљени има браниоца од дана када је њему достављен препис пресуде.

Одредбом члана 99. Закона о прекршајима прописано је да се на прекршајни поступак сходно примењују одредбе Законика о кривичном постуку, ако овим или другим законом није што друго одређено.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је наведеним поступањем повређен закон, јер је првостепени прекршајни суд пресуду доставио само браниоцу коме је пуномоћје опозвано, али не и браниоцу чије је ангажовање од стране окривљеног било познато суду и који је био ангажован у жалбеном року, што је очигледно утицало на законитост правноснажне одлуке, јер је у поступку достављања првостепене пресуде браниоцу окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице сходно члану 259. став 1. Закона о прекршајима поднесе редовни правни лек – жалбу против првостепене пресуде у корист окривљеног.

На овај начин повређено је право одбране окривљеног и учињена је на његову штету битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима на коју се основано указује захтевом, па би побијану пресуду требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на даље поступање.

Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, према ставу 7. истог члана покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, то је имајући у виду да је окривљеном стављено на терет да је 10.10.2022. године учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које је оглашен одговорним и осуђен, то је сходно одредби члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, истеком дана 10.10.2024. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка против окривљеног за наведени прекршај, те је поднети захтев усвојен и побијана правноснажна пресуда преиначена тако што је обустављен прекршајни поступак против окривљеног АА, као у изреци ове пресуде.

Одлука о трошковима прекршајног поступка, као у изреци пресуде, донета је у смислу члана 131. став 2. Закона о прекршајима којим је прописано да трошкови поступка за прекршај за који је поступак обустављен сноси суд.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић